TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Puhlished Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

LUKIJOILLEMME.

Bucharinin artikkelit, joita olemme julkasseet jatkuvana, keskeytetään siihen saakka kun johtokunta on kokoontunut. — Toimitus omasta puolestaan on sitä mieltä, että nämä artikkelit kannattaisi painattaa erityisenä kirjana. Emme kaikessa voi yhtyä kirjottajan mielipiteisiin, mutta siitä huolimatta, artikkelisarja on siksi arvokas, että se välttämättä pitäisi saada kirjan muodossa ulos.

JOKO JÄRKI VOITTAA.

Viime talvi on ollut mustin talvi mitä Amerikassa on milloinkaan nähty, mikäli vallassaolijain kanssa eri mieltä olevien ahdisteleminen on kysymyksessä. Eipä ole ollut juuri väliä, mihin järjestöön henkilö on kuulunut, jos hän vaan on vallassaolijain tekoja arvostellut, vankilaan ja karkotuksen alaiseksi hänet on määrätty. Vangitsemisia on toimitettu tuhansittain ja, kuten nyt on jo virallisestikin todettu, useimmassa tapauksessa ilman että henkilöt olisivat olleet pienimmässäkään määrin syyllisiä siihen mistä heitä on syytetty. Nyt monta kuukautta kestäneen vankeuden jälkeen heitä vapautetaan, esimerkiksi "kommunisteja" sadottain, kun on "huomattu" ettei useat heistä edes tienneet mitä koko puolue tarkotti ja toisia sentähden etteivät olleet edes yhtyneetkään koko järjestöön. Joku vihamies vaan teki ilmiannon ja niin oli reissu valmiina.

Mutta kaikella on rajansa. Amerikan porvariston järkeväm pi aines näyttää vihdoinkin heräävän käsittämään ettei tuollaisella menettelyllä saavuteta toivottua tarkotusta; ettei sillä voida kukistaa työväenliikettä, eipä edes kommunismiakaan ja muita radikaalisia järjestöjä tehdä sillä olemattomaksi jota on tarkotettu. Pikemmin käy päinvastoin. Vainotut saavat kanattajia ja vaikka heidän järjestönsä hävitetäänkin, jää mielipide itämään.

Nyt on juuri vietetty Vappua yli Amerikan entiseen tapaansa. Kaikki sosialistiset ja ne radikaaliset järjestöt, mitä on toiminassa, ovat ottaneet osaa näihin juhliin ja mistään ei ole kuulunut että olisi tehty sillä tavoin kuin meneteltiin esimerkiksi viime Vappuna, vuosi takaperin. Joitakin pikkukahnauksia on voinut siellä täällä olla, mutta mitään sellaisia meteleitä ei ole ilmennyt kuin ilmeni viime vuonna. Mistä tämä johtuu? Siitäkö että sosialistit ja muut olisivat tänä Vappuna olleet jotakin toista — lammasmaisempia — kuin viime vuonna? Ei ollenkaan. Joka paikassa on pidetty samallaisia kokouksia ja kulkueita kuin ennenkin. Puheet ovat olleet samansuuntaisia, mutta viranomaisten puolelta ei ole tehty hyökkäyksiä ja siitä johtuu rauhallisuus. Mistä johtuu viranomaisten maltillinen menettely tämän Vapun ajalla, sitä me emme osaa muuten selvittää kuin siten että porvaristo itse alkaa huomata provoseeraustaktiikkansa hyödyttömyyden, jopa vahingollisuudenkin.

TOUKOKUUN MIELENOSOTUS EUROPASSA.

Toukokuun ensi päivä Europassa antoi jälleen huomautuksen siitä, että vallankumous ei tule jonakin etukäteen määrättynä päivänä. Varmasti löytyi niitä ihmisiä kaikissa maissa, jotka merkitsivät kalenteriinsa toukokuun ensimäisen päivän tänä vuotena siksi päiväksi, jona useimpien Europan maiden työläiset menevät kaduille tehdäkseen lopputiliä kapitalistisen järjestelmän kanssa.

Köyhälistön mielenosotukset Europan maissa olivat kyllä, jopa tänne saapuneitten vajavienkin tietojen mukaan, mahtavia mielenosotuksia, mutta sitä merkitystä niillä ei ollut minkä sille ennakolta mielessään kuvittelivat ihmiset, jotka otaksuvat, että vallankumous on välttämättömästi kadulle ryntäävän kansan väkivaltainen teko.

Olisi joutavaa ja sokeata kieltää, ettei tilanne useimmissa Europan maissa olisi vallankumouksellinen. Tilanne on epäilemättä vallankumouksellinen. Mutta vallankumouksellinen tahto ja toiminta ei noudata ennakolta tarkasti piirustettua kaavaa. Etukäteen saattaa nähdä vain vallankumouksellisten vastakohtien yleisen kulkusuunnan, mutta ei lopullisen ratkaisun muotoa.

Erinäisten Europan maiden suurkapitalismin edustajat voisivat sentapaisilla teoilla kuin Saksan junkkerien äskeinen teko, sytyttää yhtäkkisen, kaduille ryntäävän kansan vallankumouksellisen kapinan. Ja jos jossakin Europan maassa tapahtuisi se, mikä meillä tapahtui Albanyssa, niin väkivaltainen vallankumous riehahtaisi heti hillittömänä.

Mutta Europan maiden porvarilliset valtiaat ovat viimeaikoina yrittäneet, mikäli heidän vallassaan on, lieventää tilannetta. Englannin hallituksen "uusi suunta", ainakin suunsoittosuunta, minkä mukaan suhteita Neuvosto-Venäjän kanssa pitäisi kehittää ja Versaillesin sopimus erinäisissä kohdissaan muuttaa ym. ja Italian hallituksen politiikka, joka juuri vähää ennen köyhälistön mielenosotusjuhlaa, lähetti laivojaan Neuvosto-Venäjälle "ystävällisessä tarkotuksessa", sekä ranskalaisen "tiikerihallituksen" kukistuminen ym. pienemmät ja suuremmat tilanteen lievennyslupaukset ja todellisessa elämässäkin "tuntuvat" tilanteen huojentumiset, vaikuttivat, kuten luonnollista työläisluokkaan.

Kaduille ryntäävän kansan väkivaltainen vallankumous syttyy aina siellä, missä hallitseva luokka ja hallitus ryhtyy erinäisiin syvästi suututtaviin, kansan oikeuksien loukkauksiin. Nämä loukkaukset sytyttävät tulen, mikä upottaa liekkeihinsä kaiken sen mitä pidetään vääränä, vanhentuneena ja vahingollisena.

Mutta muutoin ei vielä ole ollenkaan osotettu, ettei länsieuropalainen kapitalistisen järjestelmän häviäminen kulkisi useampien edistykselle myönteisten otteitten kautta, jossa uusi valtaan nouseva luokka ei joutuisi hyökkäävään väkivaltaan, vaan paremminkin puolustavien voimakeinojen käyttämiseen. Monet tutkijat pitävät tätä mahdollisena, myöskin Marx.

Näin siis ne, jotka piirustavat vallankumouksen kuvioita ja kaavoja, määräilevät melkein kellonlyömälle tämän tapahtuman, aivan varmasti erehtyvät lukuisissa yksityiskohdissa, paljon mahdollista itse tapahtuman muodonkin suhteen. — Raiv.

Hieman sosialistipuolueen historiikkia

Nyt kun Amerikan Sosialistipuolue parhaillaan pitää New Yorkissa kahdeksatta konventsioniaan, lienee pieni katsaus puolueen historiaan paikallaan. William G. Feigenbaum kertoo:

Tämä konventsioni, ensimäinen Sosialistipuolueen nimityskonventsioni kahdeksassa vuodessa, on järjestyksessä kahdeksas, minkä sosialistipuolue on pitänyt sitten kun se perustettiin heinäkuun 29 p:nä, 1901. Se on puolueen neljäs nimityskonventsioni.

Vuonna 1900, jolloin Eugene V. Debs oli ensi kerran presidentinehdokkaana, hän oli ehdokkaana "Social Democratic Partyn" listalla. Vuonna 1916 Sosialistipuolue, hyväksyttyään perustuslakimuutoksen presidentinehdokkaiden nimittämisestä yleisäänestyksellä, nimitti Allan B. Bensonin ja George Kirkpatrickin presidentinehdokkaaksi ja varapresidentin ehdokkaaksi. Sitäpaitsi on ollut kolme ylimääräistä konventsionia, joita ei kutsuttu koolle nimittämään puolueen ehdokkaita, vaan muodostamaan sosialistipuolueen ohjelmaa ja viitottamaan taktiikkaa.

Eugene V. Debs lähetettiin vankilaan v. 1894 oikeuden halveksimisesta silloisen kuuluisan injunktsioni-jutun aikana, mikä sukeusi American Railway unionin lakosta. Niinkuin Debs sanoo: "Menin vankilaan unionmiehenä, mutta palasin sieltä sosialistina". Se oli Victor Berger, joka kävi Debsin tykönä Woodstockin vankilassa, vieden hänelle sosialistista kirjallisuutta. Victor Berger ja hänen kirjallisuutensa aikaansaivat Debsin kääntymyksen. Debs astui ulos vankilasta marraskuulla, 1894, sosialistina, mutta hän ei vielä ollut omaksunut periaatteekseen ajatusta työväestön itsenäisestä valtiollisesta toiminnasta. Kun Victor Berger v. 1896 oli sosialististen edustajien johtajana Peoples Partyn (populistien) konventsionissa, suoritti hän ankaran taistelun Eugene V. Debsin nimityksen puolesta yli miljoonan ääntä saaneen Peoples Partyn presidentinehdokkaaksi. Yritys kuitenkin epäonnistui, Bryan vallotti Peoples Partyn ja Debs oli Bryanin vaalipuhujana sinä vuonna.

Sillä välin oli suuri American Railway Union hävinnyt melkein olemattomiin. Sen suorittama loistava taistelu oli enää vain menneisyyden muisto ja tulevaisuuden innostuttajana, mutta Debs järjesti mitä siitä oli jälellä sosialistiseksi järjestöksi nimellä The Social Democracy of America.

Samoihin aikoihin Julius A. Wayland, Appeal to Reasonin perustaja, oli järjestänyt useita kommunistisia yhdyskuntia. — Hän yhdisti nämä yhteen ja perusti järjestön, joka tunnettiin nimellä "The Brotherhood of the Co-operative Commonwealth". Kesäkuun 18 p:nä, 1897, nämä kaksi järjestöä yhdistettiin nimellä "The Social Democracy of America".

Samoihin aikoihin raatelivat erimielisyydet vanhaa Socialist Labor Partya. Kokonaisia S. L. P:n alueita liittyi joukkona sosialidemokraattiseen liittoon. Uusi puolue saavutti loistavia voittoja paikallisvaaleissa Massachusettsissa ja Wisconsinissa.

Mutta samoihin aikoihin oli Waylandin ja hänen mukanaan puolueeseen saapuneet ainekset vallannut fantastinen ajatus sosialistisen siirtolan perustamisesta johonkin länsivaltioon valtion valtaamiseksi sosialismille. Debs ja Berger seuralaisineen vastustivat tätä utopistista unelmaa, ja sosialidemokraattisen liiton konventsionissa kesäkuun 7 p:nä, 1898, syntyi hajaannus, 57 edustajaa suosien siirtolaajatusta ja 37 käytännöllistä valtiollista taistelua. Nämä 37 edustajaa erosivat ja perustivat ja järjestivät puolueen nimellä Social Democratic Party of America, kun taas The Social Democracy katosi näyttämöltä.

Socialist Labor Party säilytti eheytensä vuoden 1899 kesään saakka, jolloin syntyi ratkaiseva hajaaminen, enemmistön poistuessa puolueesta, samalla kun pieni vähemmistö jäi uskolliseksi Daniel de Leonille ja hänen ohjelmalleen. Daniel de Leonia vastustava S. L. P:n ryhmä piti konventsionin Rochesterissa, N. Y., tammikuulla, 1900, ja nimitti californialaisen Job Harrimanin presidentinehdokkaaksi ja Max S. Hayesin, Clevelandista, O., varapresidentinehdokkaaksi. Ymmärrettiin kuitenkin, että nimitykset olivat vain tilapäisesti tehdyt. Suuri enemmistö tahtoi yhtyä Sosialidemokratiseen puolueeseen työskennelläkseen Eugene V. Debsin presidentinehdokkuuden puolesta.

Social Democratic Party piti nimityskonventsioninsa Indianapolisissa maalisk. 6 pnä, 1900. Komitea, johon kuuluivat Harriman, Hayes ja Morris Hillquit, suositti näiden kahden järjestön yhdistämistä. Social Democratic Partyn jäsenistö halusi kiihkeästi yhtenäisyyttä ja pian nimitettiin Debs ja Harriman ehdokkaiksi. Kaksi komiteaa nimitettiin, yhdeksän henkeä kummassakin komiteassa, johtamaan vaalitaistelua kummankin järjestön nimessä, mutta odotetut vaikeudet tulivat eteen ja nähtiin mahdottomaksi yhdistää molemmat ryhmät ennen vaaleja. Debs ja Harriman siitä huolimatta suorittivat onnistuneen vaalitaistelun saaden 100,000 ääntä.

Kun historiallinen "Unity" konventsioni kutsuttiin järjestykseen heinäkuun 29 pnä, 1901, oli edustajia saapunut puolueen kaikkien ryhmien puolesta, neljä paikallista ja valtiojärjestöäkin oli edustettuna, jotka eivät vielä ennen olleet kuuluneet mihinkään kansallisjärjestöön, ja olija aina Porto Ricosta asti edustajia. Tässä konventsionissa hyväksyttiin nykyinen nimi — THE SOCIALIST PARTY OF AMERICA. Victor Bergerin alotteesta asetettiin puolueen perustuslakiin pykälä valtiojärjestöjen autonomiasta, jolla pykälällä on ollut suuri hyöty hajoamisten estämisessä puoluejärjestössä.

Toinen konventsioni ja ensimäinen nimityskonventsioni pidettiin Brandes haalilla, Chicagossa, toukok. 5 p:n aamuna, 1904. Käytiin kiivas väittely Sosialistipuolueen suhtautumisesta ammattijärjestöihin, ja vaikka voimakas vähemmistö tuomitsi American Federation of Labor järjestön, hyväksyi enemmistö kuitenkin ammattiunioita kannattavan päätöslauseen. Debs ja Ben Hanford nimitettiin puolueen lipunkantajiksi.

Vuonna 1908 puolueen konventsioni pidettiin uudelleen Chicagossa. Neljäs konventsioni, tunnettu nimellä Sosialistipuolueen Kansalliskongressi, pidettiin Masonic Temple rakennuksessa, Chicagossa, toukok. 5 p:nä, 1910. Tässä kokouksessa hyväksyttiin muiden ohjelmain ohella maanviljelijäin ohjelma.

Vuoden 1912 konventsioni pidettiin Tomlinson haalissa, Indianapolisissa, toukok. 5 p:nä. Suurena kysymyksenä täällä oli jälleen unio-kysymys. Kysymykset tarmokkaammasta työväenohjelmasta, I. W. W. liiton tunnustamisesta tai hylkäämisestä ja sabotaasi-kysymys olivat vilkkaan keskustelun aiheena. Tässä konventsionissa esitettiin kuuluisa sabotage-pykälä perustuslakiin. Wm. D. Haywood johti sabotage-voimia. Oscar Ameringerin johtama komimyksestä, jossa kehotettiin kaiktea esitti mietintönsä uniokysykia työläisiä yhtymään työväenjärjestöihin ja erikoisesti järjestämään vielä järjestymättömiä työläisiä. Mietintö hyväksyttiin yksimielisesti. Debs ja Emil Seidel, Milwaukeesta, nimitettiin ehdokkaiksi ja sinä vuonna saatiin lähes miljoonan ääntä.

Vuoden 1917 alkupuolella, kun oli selvää, että Yhdysvaltoja vedettiin sodan pyörteeseen, nousi Yhdysvaltain sosialistien keskuudessa vankka vaatimus puoluekonventsionin pitämisestä ja että sotaan nähden otetaan samanlainen kanta kuin minkä Amerikan sosialistit toivoivat Europan sosialistien ottavan sodan alussa. Sosialistipuolue kokoontui ylimääräiseen konventsioniin Planters hotellissa, St. Louisissa, huhtik. 7 p:nä, 1917, ja Morris Hillquittin johdolla otettiin kanta, joka, jos sen olisivat ottanut Saksan sosialistipuolue v. 1914, olisi säästänyt miljoonia henkiä, biljoonia varoissa ja mailman sodan kärsimyksistä.

Puolueen seitsemäs konventsioni, Chicagon ylimääräinen konventsioni, pidettiin Machinists haalissa elok. 31 p:nä, 1919. Useimmat sosialistit myöntävät, että tämän konventsionin menettely, vaikka se olikin enemmän tai vähemmän kursailematonta ja omavaltaista, pelasti Amerikan sosialistisen liikkeen tuhoutumasta, mutta tämän seikan on historia paremmin ratkaiseva.

Aluejärjestö perustettu

Vuoristovaltioita käsittävä aluejärjestön perustamiseen otettiin alote t. k. 5 p. Rock Springsissä, Wyo.

Piirijärjestöjen poistamisen jälkeen ovatkin agitatsionialueet hyvin tärkeitä merkitykseltään. Ne voivat valvoa kiihotus- ja kasvatustyön tekoa paljon tehokkaammin kuin sitä voitaisiin tehdä suoraan järjestömme keskusviraston kautta. Samoin osastotoiminnan seuraaminen on siten mahdollista.

Nämä seikat käsittävätkin kaikki alueeseen kuuluvat osastot, joittenkan mielipiteistä jo on otettu selvää. Rock Springs'in, Reliansin ja Superiorin osastoista tulisi, evästyksien mukaan, valittavaksi aluekomitea. Ensinmainittu paikkakunta tulisi muodostamaan alueen keskuksen. Niinpä osastosta valittiinkin tilapäinen komitea, joka alkaa järjestämään aluetta asianmukaiseen kuntoon. Komiteaan lupautuivat sellaiset henkilöt, jotka näyttivät selvästi käsittävän aluejärjestön tarpeellisuuden ja innolla antautuivat tehtäväänsä. Ulkopuolista avustusta luvattiin komitealle tällä alalla kokeneiden tovereiden taholta.

Alueeseen kuuluvat osastot! Tehkää voitavanne aluejärjestönne tukemiseksi. Eivät riitä yksinomaan lupaukset, vaan on käytännöllisellä toiminnalla osotettava, että me seisomme alueemme takana, olkoonpa kysymyksessä aineellinen tai henkinen avustus.

Edelleen: Kaikki sellaiset orgaanit, jotka joutuvat kosketuksiin aluejärjestön kanssa ja ovat joissakin suhteissa tästä riippuvaisia, kuten kustannusliikkeemme, keskusvirastomme ja näitten alaosastot, varsinkin lehtien levitysosastot ja agitatsioniosasto, ovat velvollisia kaikella voitavallaan tukemaan vasta perustettua aluejärjestöä. Ainoastaan yhteistyöllä voimme odottaa tältä, nykyään hajanaiselta, alueelta tulosrikasta työskentelyä.

Aluekomitealle. Kun saatte alkuvalmistelut toimitettua ja vaikkapa nekin jo tuottavat hankaluuksia, niin älkää missään tapauksessa antako laimeudelle tilaa toiminnoissamme. Käsitettäväähän on, että alussa ovat mitä suurimmat vaikeudet voitettavina. Mutta vasta silloin, kun voittaa juuri suuret vaikeudet, tunteekin itsensä voittajaksi.

Vaikeata työtä olette suorittamassa, mutta ei epäkiitollista. Tuloksenne teitä kiittävät ja korvaavat työnne.

Vaatikaa itsellenne apua ympäriltänne.

Tarpeen tullen antakaa myöskin apua ympärillenne.

Voimakkaaseen vastuksien voittamiseen toverit!

Sotahuutomme olkoon:
Alueemme punottamaan!

—rsk—

Osastoista

Hanna, Wyo. Tilaisuudet olivat verrattain hyvästi järjestetyt. Osaston kokous oli yhtenä niistä illoista, jolloin organiseeraaja oli siellä. Paljon tulosrikasta työtä saatiin tehdyksi. Innostusta luokkasivistyksen syventämiseen ja kiihotustyön tekoon on tovereilla. Niinpä muodostettiinkin seura, jonka avulla tietoisuustasoa kohotetaan ja keskusteltiin keinoista valistustyön tehokkaaksi saamiseksi ympäristöön nähden.

Hannan osasto on, verrattuna toisiin vuoristovaltioiden osastoihin, erittäin kiitollisessa asemassa. Suomalainen asutus on sangen suuri ja sepä onkin vaikuttamassa osaston ripeään toimintaan. Eipä sovi kieltää sitäkään, ettei osasto olisi kohdistanut työtänsä ympäristön mielipiteitten muokkaamiseen. Toivomisen varaa luonnollisesti on, varsinkin näin elinvoipaiselta osastolta, mutta senpä jäsenistökin kyllä selvästi käsitti ja asetti pyrkimykseksensä yhä tehokkaamman agitatsionin tekemiseen.

Yhtenä illoista pidettiin puhujain harjottelurenkaan harjotuskokous. Vilkas henki vallitsi kokouksessa.

Suuremmille osastoille olisi kiitollisempaa järjestää eri illaksi osaston kokous ja taas toiseksi illaksi varsinainen neuvottelukokous. Kun on paljo asioita käy yksi ilta riittämättömäksi. Tärkeätkin asiat on siten mentävä läpi häiritsevällä kiireellä.

Samoin olivat illat järjestettävät jo ennen järjestäjän paikalle tuloa. Siten on tilaisuuksista helpompi ilmottaa etukäteen. Joitakin pienempiä muutoksia tietenkin ollaan joskus pakotettuja tekemään, mutta ne eivät jaksa suurestikaan häiritä. Ilmottaminen on tehtävä mahdollisimman hyvästi. Suuret matkakustannukset voidaan osaksi täten juuri korvata.

* * *

Tässä samalla on huomautettava eräästä tärkeästä seikasta vielä:

Vaikkakin Toverissa näkyy jatkuvasti olevan kirjotuksia, jotka pyrkivät leimaamaan jonkinlaiseksi hätävaratyöksi organiseeraajien työtä, niin näyttäytyy, **kokemuksien kautta**, että heidän työnsä on sangen kipeän tarpeen vaatima. Jos taas, samojen kirjotuksien takia, ollaan ennakkoluuloisia, esimerkiksi lännellä kiertävää organiseeraajaa kohtaan, niin älkäämme antako niiden häiritä, vaan toteuttakaamme sitä vanhaa sananlaskua, joka kuuluu:

"Ensin miestä tutkitaan, ennenkuin hutkitaan."

Toverinkin eteen tehdään näissä tilaisuuksissa tulorikasta työtä ja näyttääpä sekin olevan **sangen kipeän tarpeen vaatima.**

Joskin, tunnustettavasti, on erimielisyyksiä olemassa, niin pysykäämme silti maltillisina ja älkäämme pyrkikö häiritsemään sitä työtä, mikä näyttäytyy järjestöllemme olevan niin suureksi hyödyksi.

Jos organiseeraajasta perusteellisempia tietoja haluaa, on niitä helppo saada niistä osastoista, jotka ovat organiseeraajan kanssa olleet työskentelemässä.

Puhetilaisuuksissa taas luonnollisesti on sekä oikeus, että velvollisuus arvostella ja oikoa puhujaa.

* * *

Rock Springs, Wyo. Osaston toiminta on suuresti kärsinyt suomalaisten paikkakunnalta poismuuton takia. Joitakin muitakin häiritseviä tekijöitä on ollut vaikuttamassa. Esimerkiksi sellaisen yhdyssiteen, kuin valtiojärjestön, hajottaminen on häiritsevästi vaikuttanut kaikkiin Wyomingin osastoihin. Toivomme, että aluejärjestö jaksaisi ottaa valtiojärjestön paikan ja kohottaisi osastot tästä vallitsevasta lamaannustilasta.

Reliancen, Superiorin ja **Frontierin** osastoista voi sanoa samaa. Tietoisuustason kohottamisen tarpeellisuus kuitenkin käsitettiin näillä paikoilla ja järjestettiinkin sivistysseuroja toimimaan. Frontierista ehkä ovat suomalaiset pakotettuja muuttamaan kokonaan pois. Ainoat työpaikat, kaivokset, ovat täytymässä vedellä ja tekevät työskentelyn mahdottomaksi. Tietysti toverit toisille paikoille muuttaessaan antautuvat luokkataistelun hyväksi työskentelemään.

Diamondville, Wyo. Osasto on kokonaan kuollut. Samat syyt kuin edellisilläkin.

Wyoming'istä näyttää suomalainen asutus vähenevän nopeasti. Keväisin varsinkin muuttaa suomalaisia pois. — —rsk—

Raivaaja kustannusyhtiön johtokunnalle

Ishpemingin s. s. osasto, lausuu ankaran protestin Raivaaja Kustannus Yhtiön johtokunnalle sen johdosta kun se valitsi Moses Hahl'in Säkenien toimittajaksi, vaikka suuri enemmistö Säkenien lukijakunnasta ei hyväksy Hahl'in periaatteita.

Perusteluiksi:

Katsomme tuon Raivaajan Kustan-

"VAPPU" LOPPUI, MUTTA
"VAPAUDEN SOIHTU"
ON NYT TILATTAVANA

Monet sadat, tai sanokaamme suorastaan tuhannet, työläiset jotka tänä vuonna jäivät ilman "Vappu"-julkaisua, voivat korvata vahinkonsa tilaamalla heti Toverin konttorista Canadan suomalaisten kevätjulkaisun "VAPAUDEN SOIHTU". Katsokaa toisessa paikassa olevaa selostusta sen sisällöstä ja lähettäkää HETI tilauksenne meille. Julkaisu maksaa 50c ja saavat asiamiehet tavallisen asiamiespalkkion. — Toverin konttori.

Tilatkaa! Tutustukaa! Levittäkää!

SUOMEN TYÖVÄEN URHEILULEHTI

Työväen Urheiluliiton äänenkannattaja

on ainoa työväen ruumiillista sivistystä edistävä aikakauslehti Pohjoismaissa. Toimittajana m. m. etevä monipuolisuusurheilija ja ennätysmies ylioppilas Viljo Kainulainen, Suomen kolmikertainen urheilukuningas, tuomari Eino Pekkala ja voimistelun opettaja, lehtori V. Laherma. Avustajina parhaat saatavissa olevat voimat. Kuvitus runsas ja monipuolinen. Sisältää kirjoituksia urheilualalta eri aloilta. Ilmestyy Helsingissä kahdesti kuussa 20x28 cm. kokoisena, 16 sivuisena ja hyvälle paperille painettuna. Tilaushinta Amerikaan Smk. 24:— koko ja 12:— puolelta vuodelta. Asiamiehille 20 prosentin palkkio. — Tervehtien

SUOMEN TYÖVÄEN URHEILULEHTI

ELÄINTARHATIE 1. HELSINKI, FINLAND.

Mitä 'VAPAUDEN SOIHTU' Sisältää

Kirjotuksista mainittakoon jo seuraavat: T:ri Koljosen "**Sairashoidon yhteiskunnallistuttaminen**", lienee ensimäinen meikäläisissä julkaisuissa tästä mielenkiintoisesta aineesta, siinä kerrotaan mitenkä suuria saavutuksia on saatu tällä ihmiselämän niin tärkeällä alalla Neuvosto-Venäjällä ja Työläis-Unkarissa, joissa sairaanhoito on yhteiskunnallistutettu, vieläpä kirjottaja selostaa mitä on saatu aikaan jo niissä kapitalistisissakin maissa, missä sairaitten hoitoon on valtion puolesta pantu enimmän painoa. Tämä arvokas kirjotus avaa meidän eteemme uusia näköaloja siitä, mitä työläisillä on saavutettavissa sosialistisen yhteiskunnan kautta, mutta myöskin kuinka suuriin ja vaikeisiin tehtäviin meidän on syvennyttävä ja valmistauduttava, luodaksemme tulevasta työläisten yhteiskunnasta todella kaikin puolin paremman mitä nykyinen järjestelmä on.

"**Palvelijattaren asemasta**" kirjottaa Anni Ruissalo; "**Punaiset Anjalan miehet**", Punasotilaan kirjottama kuvaus Suomen vallankumoussodasta; "**Valkean vihan päiviltä**", vankileirillä olevien punavankien laulu; "**Sisko palaa Hennalasta**", K. Rissasen kaunis ja tunnerikas kaunokirjallinen kuvaus nuoresta urhoollisesta punasoturinaisesta. Samalta kirjottajalta on arvokas ja järkyttävä kuvaus "**Vanha Sosialidemokraatti**", joka aina on luottanut rauhalliseen toimintaan ja luottaa siihen vielä sisällissodankin aikana, aina siihen asti kunnes lahtarit alkavat pommittaa hänen omaa asuntoaan, jolloin hänkin vihdoin menettää luottamuksensa "rauhalliseen toimintaan" ja tarttuu kivääriin, kaatuen köyhälistön vapautustaistelussa; "**Mailman sosialistisen liikkeen uusi ajanjakso,**" Richard Pesolan arvokas periaatteellinen kirjotus, josta jo olemme aikasemmin hiukan selostaneet; "**Minä tahtoisin**", runo, kirj. R. Pesola; "**Tuhansien hautojen maa**", ruotsalaisen puoluetoverin Erick Björkbronin runo Suomen vallankumoussodan johdosta ja sitä seuranneen lahtariterrorin ajoilta; "**Juntussen metsästysseikkailu, ja poliisin saalis**", M. Herneshuhdan kirjottama huvittava ja mielenkiintoinen kaunokirjallinen kertomus, aihe otettu Canadasta sodan aikana, "**Kommunismin siveellinen oikeus**", on tunnetun naiskirjailijamme Mariana Koivun arvokas periaatteellinen kirjotus kommunistisen järjestelmän oikeudellisuudesta; "**Maiju Lassilaa muistellessa**", Mikael Rutasen runo Suomen parhaalle kirjailijalle, Ilmari Rantamalalle, joka uhrasi henkensä Suomen sisällissodassa taistellessaan työväenvallan puolesta; "**Koneen ääressä**", runo samalta kirjailijalta, samoin "**Ihminen herää**"; "**Leninin elämäkerta**", on H. Junttusen eri lähteitten mukaan kyhäämä elämäkerrallinen kuvaus tuosta proletaariselle mailmalle suurimmasta merkkimiehestä, kirjotukseen liittyy Leninin kuva; "**Ne jotka uskalsivat voittaa,**" tunnetun toverin Yrjö Sirolan mainio kirjotus Venäjän suuresta vallankumouksesta; "**Tervehdys työläis-Venäjälle**", mainio runo, kirj. Henkipatto.

Edellämainittujen lisäksi on tulossa kirjotuksia **Onni Saarelta** ja **Aku Päiviöltä** sekä mahdollisesti vielä muiltakin kynäilijöiltä. Toimitus tulee myöskin huolehtimaan kotimaisia oloja käsittelevistä kirjotuksista, kuten "**Teollisuusunionismia** ja **Winnipegin suurta oikeusjuttua** koskevista asioista.

Kuvitus tulee olemaan runsas ja arvokas. Winnipegin puolustuskomitean sihteeri toveri James Law on luvannut lähettää meille sarjan kuvia Winnipegin viimekesäisestä suurlakosta sekä äskeisestä oikeudenkäynnistä. Toveri Arvid Nelson on myöskin piirustanut erikoisesti Soihtua varten sarjan kuvia, jotka kuvaavat oloja järjestyneitten työläisten taistelun saavutuksia metsäkämpillä ja taas päinvastoin minkälaiset olot ovat järjestymättömillä kämpillä. Kuvat ovat kaikin puolin mielenkiintoisia. Muita sangen mielenkiintoisia kuvia Neuvosto-Venäjältä y. m. tulee myöskin olemaan.

Kehotamme asiamiehiä toimimaan mitä ripeimmin tämän arvokkaan kesäjulkaisun levittämiseksi sillä sitä sietäisi levittää mahdollisimman laajoihin piireihin. Vapauden Soihdun hinta on 50 senttiä. Ne, jotka eivät ole tilaisuudessa tilaamaan julkaisua asiamiehiltämme, voivat tilata sitä suoraan konttoristamme. TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.